

CEMİL KAVUKÇU

NOLYA

♥ can

KÂĞIT KİTAPLAR

CEMİL KAVUKÇU 1951'de İnegöl'de doğdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Jeofizik Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi (1976). Öyküleri, 1980'den bu yana çeşitli dergilerde yayımlandı. *Patika* adlı eseriyle 1987'de Yaşar Nabi Nayır Öykü Ödülü'nü, 1996'da *Uzak Noktalara Doğru* adlı öykü kitabıyla Sait Faik Hikâye Armağanı'nı, 2009'da *Angelacoma'nın Duvarları* adlı anlatısıyla Sedat Simavi Edebiyat Ödülü'nü kazandı. 2013'te de Erdal Öz Edebiyat Ödülü'ne layık görüldü.

NOLYA	5
ASLANGÖZ	27
O GÜZEL GÜNLER	33
CEZAM BİTİYOR CEZA	43

NOLYA

Dostların Yeri

Hava güzel, havada bahar, masada biram var. Saat bilmem kaç, kafam kıyak. Rüzgârlar hafiften hafiften bu ikinci vakti. Dostların Yeri'ndeki yerimdeyim ve İsmet Abi, yani buranın patronu da her zamanki yerinde; önünde kâğıtlar, elinde kalem, harıl harıl çalışıyor. Ders çalışmıyor İsmet Abi ama yine de ders sayılır, çünkü yedi sülalesini gözden geçiriyor atlarını; anasını, babasını, halasını, dedesini inceliyor; kumda mı iyi koşar; çamurda mı; kim binecek (öyle ya, iş biraz da jokeyde biter), puanlarına bakıyor, oyun kuruyor, oyun bozuyor ve öyle bir çekiyor ki sigarasından, bir an için İsmet Abi yerine duman kütesinden başka bir şey görünmüyor. Umutlarını peş peşe sıralıyor İsmet Abi ve 2S formülüyle ("seve seve" yerine başka sözcükler kullanıyor) bu iş bugün mutlaka bitecek, diyor. Ben de gelip geçene bakıyorum keyifle (bu "keyif" üç biradan sonra yakalanıyor, bilenler bilir) ama gelen geçen bana bakmıyor. Yeşil ceketli biri, oldukça ezik, oldukça çocuk, tutturmuş asfalt yolu bilmem nereye doğru yürüyor, köpeğin biri arka ayağı ile kulağını kaşıyor. Biram bitiyor. Boş bardağı masaya bırakıyorum

ve iç yüzeyinden dibe doğru süzülen köpüklere bakıyorum. Dolgun bir leblebi parmaklarımın arasında, hiç yemeyecekmişim gibi inceliyorum onu; üzerine yapışmış tuz kristalleriyle yüzeyi kraterlerle kaplı bir gök cismine benziyor. Ayın bitince leblebiyi ağzıma atıyorum. Arif! Neredesin Arif! Gözün üzerimde olacaktı Arif, hani bardağım boşalır boşalmaz yenisini dolduracaktın. İsmet Abi'yi saymazsan (sayma tabii, o patron) dükkânın tek müşterisi benim. Tamam abi, diyor. Der demez de, kıpır kıpır kabarcıklı, köpüklü bir bardak birayı masaya bırakıyor. Ben ise o anda şunu düşünüyorum: Neden bu rezil yerde saatlerimi harcıyorum, neden bira içiyorum, neden sigara, neden kaptırırverdim kendimi, neden ipin ucunu kaçırdım yine...

Bilmiyorum ki!

6 Arif karşıma oturmuş sigara içiyor. Dükkânda müşterinin olmadığı (ne zaman var ki) ya da az olduğu (yani İsmet Abi ve benim dışımda kimsenin olmadığı) zamanlar sık sık yapar bunu. Karşıma oturur ve birlikte susmanın huzurunu duyarız. Susmak Arif'e yakışıyor. Sonra düşündüm, bana da yakışıyor. İşte, kendi halinde yürüyen, bir kız geçiyor yoldan. Kafası dağınık olmalı benim gibi ve benim gibi yalnız olmalı. Hadi, diye sesli bir komut veriyorum kendime, kalk şu masadan, silkin ve ardından yürü. Kendimi yüreklendirmek için büyük bir yudum alıyorum biradan. Bir yandan da korkuyorum; otur, diyorum yerli yerinde, bir sigara yak, hiçbir şeye hazır olmadığın böyle bir günde serüvenler yaratma kendine.

Ama gönlüm söz dinlemiyor, hiç dinlemiyor. Arif, ben şimdi kalkıyorum. Masayı toplama, biramı götürme. Döneceğim. Hesabı da ödeyeceğim, korkma.

Sokaktayım. Onun ardından yürüyorum. Kısa adımlar atıyor, ayaklarını yerden bir sigara paketine takılacak kadar az kaldırıyor kız; sürüklenir gibi ya da kayar gibi gidiyor. İyice yaklaştım ona. Çok dalgın. Arkasındaki gölgenin ayırında değil. Bu cesareti nereden buldum, bilemiyorum. Çok sıkılganımdır, Arif bilir. Ama İsmet Abi bilmez çünkü o, at-

lardan başka bir şeyle ilgilenmez. Hele kızların, kadınların karşısında elim ayağıma dolanır. Affedersiniz, dedim. Başka ne diyebilirdim ki, bu durumlarda nasıl davranılacağını bilmem (Arif bunu da bilir). Durup bana baktı. İkimiz de kıpırdamadan dikiliyoruz yolun ortasında. Neyi affedeceğimmişim, dedi. Nasıl da kaşlarını şaşkınlıkla çatmıştı. Biraz da korkmuştu galiba. Ama belli etmek istemiyordu. Dışarıdan gelecek tehlikelere karşı bir korunma güdüsü müydü? Öyleyse güvensiz ve korkak bir kız olabilirdi. Dışarıda kötülük var, denmişti ona dışarıdaki kötülüklerden payını almış büyüklerince; kötülüklerle karşı kendini koru! Erkeklerden uzak dur! Onda nasıl bir izlenim bırakmış olabilirdim? Tabii olumsuz bir izlenim. Giysilerim uyumsuz, pantolonum bol ve ütüsüz; ayakkabılarım boyasız, sakal tıraşı olmamışım, saçlarım dağınık. Oysa bütün bunlar yalandı. Ben bütün bunlardan oluşmuyordum. Beni tanımıyordu. Dışarıdaki kötü adamlardan biri olarak görmüştü. Gözlerini kısarak bakışında (görme bozukluğundan kaynaklanan bir sorunu yoksa) hemen kanmayan ve kolay yutulur lokma olmadığını gösteren bir kararlılık, biraz da gözdağı verir bir küstahlık var. Dudaklarındaki soru imi, serüvenlere yatkın yanının göstergesi. Ondaki kapalı çekicilik ise yalnızca yürüyüşüyle dışa vuruyor.

Canım çok sıkılıyor, dedim.

Benim de öyle, dedi.

Onun da canı sıkılıyormuş demek ki; ama eminim, başını sertçe çevirip yoluna devam ederken daha çok sıkılacak.

Birlikte yürüsek mi, dedim.

Birlikte sıkılmak için mi, dedi.

Dondum kaldım. Böyle bir yanıt beklemiyordum. Hiçbir şey söyleyemedim. Arif olsa, Bu durumda zaten bir şey söylenmez, derdi. Haklı.

Birlikte bir şeyler yapabiliydik; sıkılmanın dışında tabii. Onu güldürebilirdim. Kendimi anlatırdım, sonra başka türlü anlatırdım, sonra daha başka. O, benim hangisi olduğumu bulmaya çalışarak eğlenirdi. Ben de eğlenirdim. Yani, sıkılmak yerine birlikte eğlenirdik. Ama o, gözlerini yumup

© 1997, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: *Bilinen Bir Sokakta Kaybolmak* içinde, 1997
Kâğıt Kitaplar dizisinde 1. basım: Kasım 2017, İstanbul
Bu kitabın 1. baskısı 1000 adet yapılmıştır.

Dizi Editörü: FARUK DUMAN

Kitap ve Kapak Tasarımı: UTKU LOMLU, LOM CREATIVE

Mizanpaj Uygulama: BAHAR KURU YEREK

Baskı: TÜRKMENLER MATBAACILIK REKLAM SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18 Topkapı, İstanbul
Sertifika No: 12584

ISBN: 978-975-07-3626-1

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750736261 | yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

CEMİL KAVUKÇU

NOLYA

CANIM ÇOK sıkılıyor, dedim.

Benim de öyle, dedi.

*Onun da canı sıkılıyormuş demek ki; ama eminim, başını
sertçe çevirip yoluna devam ederken daha çok sıkılacak.*

Birlikte yürüsek mi, dedim.

Birlikte sıkılmak için mi, dedi.

* * *

5 TL
KDV DAHİL

ISBN : 978-975-07-3626-1